

ת"פ 62893/04/21 - מדינת ישראל נגד ליאור גדמו, אסממאז גדמו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62893-04-21 מדינת ישראל נ' גדמו(עצור/אסיר
בפיקוח) ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל באמצעות ענף תביעות-
משטרת ישראל

המאשימה

נגד

1. ליאור גדמו (עצור/אסיר בפיקוח)
באמצעות ב"כ עוה"ד ע. גמליאלי
2. אסממאז גדמו (עציר) באמצעות ב"כ
עוה"ד ו. בירגר

הנאשמים

גזר דין

כתבי האישום

הנאשמים הינם אחים אשר הוגש נגדם כתב אישום משותף, על פיו הואשמו בעבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**") ובעבירות נוספות.

במסגרת הסדר טיעון, הנאשמים הודו והורשעו בעבירות אשר יוחסו להם.

כתב האישום המתוקן כולל לאחר תיקונו 4 אישומים.

האישום הראשון מתייחס ליום 14.4.21 ומתאר כיצד פנתה מאיה למשתמש המכונה "מייק טייסון" ביישומון הטלגרם וביקשה לרכוש 10 גרם סם מסוג קנבוס תמורת 500 ₪.

בהמשך, התקשר הנאשם 1 למאיה, תוך שחסם את מספרו לזיהוי, והודיע לה שיגיע אליה לירושלים לבצע את עסקת הסם. בהמשך, הגיעו הנאשמים לביתה של מאיה ברכב מסוג מיצובישי, כאשר נאשם 2 נוהג ברכב והנאשם 1 אשר לצדו, התקשר שוב למאיה והודיע לה כי הגיע למקום. מאיה יצאה מביתה ואחד הנאשמים יצא מהרכב ומסר לה את הסם תמורת 500 ₪.

בגין כך הנאשם 1 הורשע בעבירה של סחר בסמים מסוכנים לפי סעיף 13+19א לפקודת הסמים המסוכנים, ואילו הנאשם 2 הורשע בסיוע לעבירה זו.

האישום השני נמחק מכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון.

האישום השלישי מתייחס גם הוא ליום 14.4.21 ומתאר כי דניאל ביקש לרכוש 10 גרם סם מסוג קנבוס באמצעות הטלגרם, וסיכם על רכישתו תמורת 500 ₪.

בהמשך, התקשר הנאשם 1, תוך שהוא חוסם את הטלפון האישי שלו לזיהוי, והודיע לדניאל כי יגיע לביצוע העסקה. הנאשמים הגיעו ברכבם לביתו של דניאל, אז ניגש דניאל לרכב ומסר לנאשם 1 500 ₪ ואז מסר הנאשם 2 את הסם לדניאל.

הנאשמים הורשעו בגין כך בעבירה נוספת של סחר בסמים מסוכנים.

אישום רביעי מתאר כי בהמשך אותו יום, 14.4.21, ביקשה ליאור לרכוש 20 גרם סם מסוג קנבוס באמצעות היישומון תמורת 800 ₪.

הנאשמים הגיעו לביתה למבשרת ציון לביתה של ליאור, אשר ניגשה אל הרכב, נכנסה לתוכו, מסרה לנאשם 2 800 ₪ ואז מסר לה הנאשם 1 את הסם.

הנאשם 2 הורשע בעבירת סחר בסמים, ואילו הנאשם 1 הורשע בסיוע לעבירה זו.

אישום חמישי מתאר כי בשעות אחר הצהריים של יום 14.4.21, ביקשו דוד ובנימין לרכוש במשותף 15 גרם סם מסוג קנבוס ופנו לשם כך ליישומון, שם סוכם כי התשלום יהיה בסך 400 ₪ והסם יישלח לכתובתו של דוד בירושלים.

בהמשך התקשר הנאשם 1 לדוד ואמר לו כי בקרוב יגיע למקום. הנאשמים הגיעו למקום ואז ניגשו דוד ובנימין לרכב ונכנסו לתוכו. הנאשם 1 הוציא את שקית הסם וביקש למסור אותה לדוד, אך דוד אמר לנאשם 1 כי הוא לא מרוצה מטיב הסם. הנאשם 1 ניגש לתא המטען של הרכב והחל לחפש סם אחר עבור דוד.

כוח שיטור שהגיע למקום, הבחין בהתנהלות החשודה של הנאשמים ועיכב את הרכב לבדיקה שגרתית, והשוטר ביקש מהנאשם 2 כי ידומם את הרכב וימסור לו את המספר הזהות שלו. בעוד הנאשם 2 החל למסור את מספר תעודת הזהות שלו, נכנס הנאשם 1 לרכב וצעק לעברו "סע סע", והנאשם 2 החל הנהיגה ברכב תוך הימלטות מהשוטרים.

הנאשמים המשיכו במנוסה באמצעות הרכב, תוך שדוד ובנימין נמצאים בו. הם נסעו בצורה פרועה, עקפו רכבים בכביש חד סטרי, התנגשו ברכב חונה מסוג הונדה השייך למר יהודה ליכטמן תוך גרימת נזק לפח הצד השמאלי שלו ולאחר מכן המשיכו בנסיעה. בהמשך ניסו הנאשמים לעקוף אוטובוס מצד ימין, התנגשו באוטובוס ובו 20 נוסעים, איבדו שליטה על הרכב והתנגשו ברכב חונה נוסף השייך לגב' פנינה ביטרמן כהן, תוך גרימת נזק לפגוש, כך שנגרם נזק לפח בחלקו הקדמי של האוטובוס וברזל אחד מגלגליו התעקם. נהג האוטובוס מר איברהים פלתאס הוטח קדימה, נפגע מהגה האוטובוס, חש בסחרחורת ובכאבים בצוואר ובגב ופונה לבית החולים.

אז פתחו הנאשמים את דלתות הרכב והחלו להימלט באופן רגלי. השוטרת דיין רדפה אחר הנאשם 2 לעבר רחוב סמוך

ושם עצרה אותו. השוטר פאבל רדף אחר הנאשם 1 אשר פנה לרחוב סמוך והסתתר בינות שיחים עד אשר איתר אותו השוטר פאבל ועצר אותו.

בחיפוש בתא המטען ברכב, בתוך שקית שחורה גדולה, נתפס סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 156.38 גרם נטו מחולק ל-21 אריזות.

בגין אישום זה הורשעו שני הנאשמים בעבירה נוספת של סחר בסמים מסוכנים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). הנאשם 2 הורשע בנוסף לכך בעבירה של נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) + 29(א) לחוק העונשין.

הנאשם 2 צירף לתיק זה את ת"פ **11091-09-20**, במסגרתו הודה והורשע בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

כתב האישום בתיק זה מתאר כי ביום 22.9.19 בשעה 19:30 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם לחנות נעליים "ספורט הוד" ברחוב יפו בירושלים, נעל זוג נעליים וכן נטל זוג נעליים נוספות, ויצא מהחנות עם שני זוגות הנעליים בשווי כולל של 998 ₪, מבלי לשלם עבורם.

הסדר הטיעון אשר במסגרתו הודו הנאשמים לא כלל הסכמה לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1

שירות המבחן סקר את נסיבותיו של הנאשם 1, ליאור גדמו, ודיווח כי הנאשם בן 21 שנים, רווק השוהה במעצר בית בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו בשוב גבע בנימין ואינו עובד.

משפחת המוצא מונה זוג הורים ושישה ילדים, הנאשם השלישי בסדר הלידה. הוריו, ילידי אתיופיה, עלו לארץ בשנת 1997. אביו, בן 52, עובד ניקיון, אמו, בת 48, עבדה גם היא בניקיון, אולם כיום אינה עובדת בשל היותה מפקחת על הנאשם. הנאשם תיאר כי החינוך בביתו היה נוקשה והתאפיין לעתים באלימות והמשפחה חיה במצוקה כלכלית. אחותו הצעירה לוקה בתסמונת דאון ואחיו השותף עמו לתיק הנוכחי, עצור ובעל עבר פלילי וכן גם אחיו הבכור שוהה במעצר בגין חשד לסחר בסמים.

לאחר עלייתם ארצה, התגוררו הורי הנאשם במרכז קליטה בירושלים, ובהיותו צעיר, עברה המשפחה לראשון לציון. כאשר היה בן 18 שנים עברה המשפחה להתגורר בשוב גבע בנימין.

לאורך השנים הנאשם ואחיו למדו במסגרות חוץ ביתיות בעקבות מצוקה כלכלית ומתוך רצון הוריהם להרחיקם מסביבה שולית. הנאשם עבר מספר מסגרות במהלך השנים, על רקע קשיים לימודיים וחברתיים, אך סיים 12 שנות לימוד והתמקצע בתחום הקולינרי והוציא תעודה בתחום. לאחר סיום לימודיו סירב להתגייס לצה"ל, על רקע רצונו לסייע בפרנסת המשפחה ולחווה תחושת שייכות למשפחתו, וכתוצאה מכך שהה במאסר כחודש ימים בגין עריקות, ושחרר מהשירות הצבאי על רקע חוסר התאמה. לאחר שחרורו עבד בעבודות מזדמנות בשיפוצים, סדרנות ועוד.

הנאשם היה בן 13 שנים כאשר החל לצרוך לראשונה אלכוהול, במסגרת חברתית. בגיל 15 החל לצרוך קנאביס ותיאר שימוש אינטנסיבי למשך שנה, שסייע לו בבריחה מהמציאות אך גרם לו עייפות וחוסר בטחון, ומזה מספר חודשים אינו צורך עוד סמים. בבדיקות לגילוי שרידי סם שמסר לשירות המבחן לא נמצאו סימנים לשימוש בסמים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביטא הכרה במעשיו וכן ביטא חרטה על ביצוע העבירה, וההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ומחדד גבולות. הוא מבטא הבנה ראשונית להתנהלותו ולדפוסיו העומדים ברקע למעשיו וביטא רצון להשתלבות בהליך טיפולי.

שירות המבחן הדגיש בתום התסקיר כי הוא רואה חשיבות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי אשר יסייע בחיזוק דימויו העצמי, בגיבוש זהותו האישית וגבולותיו האישיים באופן נורמטיבי, וכן בהעמקת המודעות למצבי סיכון ובפיתוח דרכי התמודדות בונות.

לפיכך המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה במסגרתו הנאשם יופנה ליחידה לצעירים במועצה האזורית בנימין ויעמוד בפיקוח שירות המבחן.

בנוסף הומלץ, כענישה מוחשית, על מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 24.11 קובעת כי הנאשם 1 מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2

הנאשם 2, אסממא גדמו, בן 24, רווק, עבד בעבודות מזדמנות טרם מעצרו והתגורר בבית הוריו.

הנאשם 2 הוא הראשון בסדר הלידה מנישואיו הנוכחיים של אביו, ולו אח בכור מנישואיו הראשונים של אביו. הוא נולד באתיופיה ועלה עם משפחתו לארץ בשנת 1999 ותיאר את משבר הקליטה של המשפחה בארץ, משבר שכלל קשיים כלכליים ופערי שפה ותרבות עמם מתמודדים הוריו.

הנאשם תיאר קשיים לימודיים בבית הספר היסודי, תוך התמודדות עם הפרעות קשב וריכוז ולימודים במוסדות חוץ ביתיים בתנאי פנימייה לאור קשיים כלכליים בבית הוריו.

הנאשם החל לצרוך סמי פיצוציות בהיותו כבן 14 שנים ואושפז, כאמור, בית חולים בגין השימוש האינטנסיבי. כאשר היה בן 16 התנסה בסם מסוג קנאביס והחל לצרוך אלכוהול בנסיבות חברתיות. לדבריו, כיום הוא צורך אלכוהול באירועים חברתיים ובאופן מדוד בלבד אך עם זאת, תיאר את התנהלותו השולית לאורך השנים על רקע צריכת אלכוהול.

בהיותו כבן 16, עת שהה בפנימייה ובעקבות שימוש אינטנסיבי בסם פיצוציות, אושפז בבית חולים עד לייצוב מצבו ולאחר מכן שולב בצו עו"ס לחוק הנוער בקהילה הטיפולית "מלכישוע" למשך 9 חודשים.

בסיום הקהילה הופנה להוסטל, שם השלים 12 שנות לימוד ומספר בחינות בגרות. לאחר סיום תקופת שהותו בהוסטל חזר להתגורר בבית הוריו, חרף ההמלצה להמשך שילובו במסגרת חוץ ביתית.

לאורך התקופה האחרונה עלה כי הנאשם התקשה לחדול ואף העמיק בצריכת אלכוהול ושירות המבחן התרשם כי

הנאשם מצמצם ומטשטש את התנהלותו בכל הקשור לשימושים בחומרים משני תודעה.

לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות מהשנים 2015-2017. האחת, מבית המשפט לנוער, על עבירות של גניבה והתפרצות למגורים ו/או תפילה כדי לבצע עבירה בגין נידון לענישה מותנית, התחייבות ופיצוי, והשנייה- עבירת שוד, בגינה נידון למאסר בפועל למשך 21 חודשים, ענישה מותנית ופיצוי.

לאחר שהורשע ביקש להתגייס לצבא, אך לא גויס לנוכח עברו הפלילי והחל לעבוד בעבודות מזדמנות בתחום המזון, עד מעצרו בתיק זה.

הנאשם תיאר כי ברקע לביצוע עבירות דנן, מצב כלכלי קשה. לדבריו, בעקבות משבר הקורונה הוצא לחל"ת ממקום עבודתו והתקשה למצוא עבודה אחרת, וזאת לצד תשלומים סדירים להם התחייב, יצרו חוב כלכלי אשר גרם לתחושת לחץ משמעותית. אחיו הציע לו להצטרף אליו לחלוקת "שקיות" בעבור תשלום והוא הסכים לכך. תחילה לא ידע שמדובר במשלוחי סמים, אך בהמשך הבין ובכל זאת המשיך לעשות זאת. כאשר פגשו בשוטרים, כמתואר בכתב האישום, הבין כי בגלל עברו הפלילי קיים סיכוי שהשוטרים יערכו חיפוש ברכבו, ועל כן נלחץ וניסה להימלט מהמקום.

הנאשם נטל אחריות מילולית על ביצוע העבירה, הביע חרטה על מעורבותו בפלילים לאור מעצרו, תוך שניכר להתרשמות שירות המבחן שהתקשה להבין לעומק את חומרת מעשיו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית, והתייחס לכך שעד למועד הדיון ישלים מאסר של כ-7 חודשים, ולכן היה מעוניין לקבל ליווי של גורמי טיפול רק לאחר ריצוי עונשו.

שירות המבחן התרשם כי בעת הנוכחית, הנאשם אינו מביע תובנה ביחס לקשייו בתחום ההתמכרויות ואינו מעוניין להשתלב בטיפול.

בבחינת גורמי הסיכוי, התרשם שירות המבחן כי הנאשם ביטא עייפות מאורח החיים השולי לצד שאיפה לניהול אורח חיים שומר חוק ופרודוקטיבי, ולדבריו מעצרו הממושך בתיק הנוכחי, מהווה עבורו גורם הרתעתי.

לבסוף, לאחר התחשבות בגורמי הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, גילו הצעיר והעובדה כי העונשים אשר קיבל בעבר לא מנעו מעורבות נוספת בפלילים מצדו, חומרת העבירות בהן הורשע ופרק הזמן הממושך בו נתון במעצר וחוסר הנזקקות שביטא באשר להשתלבות בטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם, **והמליץ על ענישה מוחשית של מאסר בפועל, וזאת בניכוי ימי מעצרו. עוד הומלץ על ענישה מותנית כגבול חיצוני נוסף להתנהלותו.**

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים אשר הנאשמים פגעו בהם- הפגיעה שגורמים הסמים והפגיעות הנוספות שנגרמו מנהיגתם הפוחזת של הנאשמים אשר פגעו בזכויות הבסיסיות של זכות האדם להגנה על גופו, רכושו ובטחונו.

הנסיבות החמורות של כתב האישום בתיק העיקרי הן ביצוע עבירות בצוותא, כאשר כל אחד מהנאשמים לקח חלק פעיל ומרכזי בעבירות. מדובר ב-5 לקוחות ובכמויות סם גדולות, ועל מנת לחמוק מהמטרה, סיכנו הנאשמים את חייהם של אחרים, לקוחותיהם ואזרחים חפים מפשע שנקלעו לזירה שבקלות יכולה הייתה להפוך לאירוע רב נפגעים.

לשיטת המאשימה, מתחם הענישה ההולם את עבירות הסחר בסמים הוא **6-12** חודשים לכל אחד מהאישומים, ועבור החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית- הוא נע בין **4 ל-12** חודשים. לעניין הנהיגה הפוזת ברכב, נע המתחם בין מאסר על תנאי למאסר של שנה, ואילו לעבירה הגניבה, נע המאסר בין **4 ל-8** חודשים.

אשר לנאשם 1, טענה ב"כ המאשימה כי הוא נטל אחריות לכל הפחות ברמה המילולית על מעשיו, ומכיון שלא הייתה השתלבות בטיפול של ממש, המליץ שירות המבחן על צו מבחן ועבודות שירות, אך לנוכח חומרת המעשים התנגדה המאשימה להמלצה זו.

הנאשם שידל את נאשם 2 לנהוג בחוסר זהירות כאשר אמר לו "**סע סע**" וכך הנאשם 2 הפסיק בשיתוף הפעולה שהחל עם המשטרה וגרם למסע המסוכן בנתיב ההימלטות והבריחה מהמשטרה אשר פגע בשוטרים וחפים מפשע ורק בנס לא נגרמה פגיעה בחי"אדם.

נוכח עברו והתסקיר וחלקו בעבירות, ביקשה המאשימה להציב את הנאשם 1 בחלקו התחתון של המתחמים, אך בקצהו העליון, ולהטיל עליו עונש של **24 חודשי מאסר בפועל**, ובדומה לנאשם 2 גם מאסר על תנאי, קנס והתחייבות וכן פיצוי לקורבנות, חילוט מכשירי הטלפון הניידים/השמדתם, חילוט הכסף אשר נתפס והכרזה על הנאשם כ"סוחר סמים".

באת כוחו של הנאשם 1 טענה מנגד, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, מביע רצון לשינוי וטיפול ורק מאחר ששירות המבחן בקריסה נוכח העומס המוטל עליו- לא ניתן היה לשלבו בכך.

הסנגורית הדגישה כי בעת שהיה הנאשם היה נער, היה עליו להביא אוכל הביתה ולכן ערק מהצבא. לא היו לו יכולת או כלים לחלום ולממש את חלומותיו, אך הוא, כמו אחיו, אינו סוחר סמים. הם עשו טעות, טעות קשה, אך לכנות אותם "סוחר סמים" יהיה עוול.

הנאשם סחר בכמויות קטנות, הוא היה שליח ולא סוחר. מדובר בבחור צעיר שעבר הרבה בחייו, התמודד עם דלות וקשיים מגיל צעיר וכל עתידו לפניו.

לו היו לשירות המבחן את היכולות, היה מזמן משולב בהליך וגזירת עונש מאסר בן 24 חודשים על הנאשם תחטא לאמת ולמתחמים.

לשיטתה, יש לראות את האירוע כאירוע עברייני אחד ולהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בפוטנציאל השיקום ולהתחשב בהמלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם ענישה שהיא לא מאסר מאחורי סורג ובריח, שהרי ברור הדבר לאן יוביל מאסר שכזה.

הנאשם 1 אמר בדברו האחרון כי הוא מצטער על מעשיו ועל כך שבייש את הוריו והוסיף: "**חשבתי שיש דבר כזה כסף קל ואין דבר כזה. אני מבקש הזדמנות לתקן את דרכי. אני רוצה ללמוד...**".

הנאשם היה עצור חודשיים ומחצה ותקופה דומה נוספת במעצר באיזוק אלקטרוני.

אשר לנאשם 2 טענה המאשימה כי לחובתו 2 הרשעות קודמות בעבירות חמורות של שוד, התפרצות למקום מגורים וגניבה. בגין הרשעות אלה ריצה מאסר בפועל ארוך וכן הוטלו עליו מאסרים מותנים, בהם מאסר שהינו בר הפעלה

בתיק המצורף.

נוכח עברו של הנאשם והמלצת שירות המבחן להטיל עליו מאסר בפועל בנוסף למאסר על תנאי, הנאשם אמור להיות בחלקו האמצעי של המתחם **ויש להשית עליו עונש מאסר של 26 חודשי מאסר וכן תנאי במצטבר**. בנוסף, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות, פיצוי לקורבנות התיק העיקרי- לע"ת 7 ולע"ת נוסף שפרטיו יועברו. כמו כן ביקשה ב"כ המאשימה את חילוט המכשירים הניידים, חילוט הכס שנתפס בסך ₪ 1,000 והכרזה על הנאשם כסוחר סמים. בנוסף נתבקש פיצוי לבעל החנות בתיק המצורף.

ב"כ הנאשם 2 טענה כי שני הנאשמים בעלי אותה היסטוריה, לשניהם תסקיר דומה. אמנם הנאשם 2 נהג, אך זאת לאחר שהנאשם 1 אמר לו לנסוע ושניהם קשורים לאירוע באותה מידה. אלא שכיום מצבם שונה: הנאשם 1 שוחרר למעצר בית ולכן כעת יתבקש עבורו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, בעוד שהנאשם 2 נמצא במעצר מאז חודש אפריל ולכן מצבו העונשי קשה יותר ולגביו נטען לעונש של שנתיים מאסר בפועל. מכאן שלנאשם נגרם נזק בכך שלא שוחרר ממעצרו.

לשיטת הסנגורית, כתב האישום לא מדבר על סוחרי סמים, אלא על שני ילדים, "פיונים" כלשונה, כלי משחק קטנים בידיהם של סוחרי סמים. בגלל מצבם הכלכלי הקשה, העדרה של עבודה, משבר הגירה ועוד חיפשו את הדרך להרוויח, העבירו את הסמים ללקוחות ועל כל העברה קיבלו ₪ 100. לקרוא להם סוחרי סמים, לשיטתה- הווי אומר להתעלם מכך שסוחר הסמים המוביל מסתובב לו חופשי ונגדו, למרבה הצער, לא הוגש כתב אישום.

את הנאשמים הללו יש לשקם, אך מהנאשם 2 נשללה הזכות לבית משפט קהילתי והזכות לשיקום, כאשר הוא שווה במעצר.

הסנגורית עמדה על נתניהם האישיים הקשים של הנאשמים, על כך שבמשך שנתיים הם ללא כסף, על כך שמדובר בצעירים אשר נסיבות אומללות שהביאו אותם למעשים אומללים ויש לשקמם ועל העונש להיות צופה פני עתיד ולאפשר לנאשם הזדמנות להתחיל דף חדש בחייו.

הנאשם 2 עיף מאורח חייו ויש לו שאיפה לנהל אורח חיים נורמטיבי, כפי שמצוין בתסקיר. המתחם לו טוענת המאשימה מופרז ויש להסתפק בימי מעצרו מאפריל, להטיל עליו מאסר על תנאי, התחייבות, פיצוי וקנס בכפוף ליכולות משפחתו.

הנאשם 2 בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער על המעשים, הוא ביקש לתת לו הזדמנות להוכיח לעצמו ולמשפחתו שהוא יכול אחרת. הוא אמר שהוא אדם נורמטיבי שעובד, וכיום כאשר הוא בן 24, הוא כבר לא ילד ומבין דברים אחרת.

דין והכרעה

העיקרון המנחה בענישה הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, זאת לפי תיקון 113 לחוק העונשין.

העונש ההולם נקבע בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

כתב האישום כולל 4 אישומים המייחסים לנאשמים עבירות של סחר בסמים בהם מוגן הערך החברתי של הגנה על הציבור מפני נגע הסמים- נגע אשר פוגע בחברה הישראלית קשות.

סוחרי הסמים מאפשרים את זמינות הסמים לכל- צעירים ובוגרים, וכך תורמים להתפשטות הנגע. לא רק שלומם ובריאותם של המשתמשים בסמים נפגעת כתוצאה מכך, אלא החברה כולה, אשר ניזוקה מההשפעות הנלוות לשימוש בסמים- התמכרות, עבריינות בתחום הרכוש והאלימות ושיבוש אורח החיים. מכאן החומרה שבעבירות אלה.

נוסף לעבירות הסמים, הורשעו הנאשמים בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, בה מוגן הערך החשוב של הגנה על מלאכתה של המשטרה האמונה על החוק והסדר.

הנאשם 2 הורשע, בנוסף לכך בעבירה של נהיגה פוחזת בכלי רכב, אשר בה גלומה פגיעה בערך של הגנה על ציבור משתמשי הדרך, שכן היא מסכנת את הציבור ועלולה לגבות מחיר דמים של ממש.

על אף שמדובר ב-4 אישומים בכתב האישום, העבירות בוצעו כולן באותו היום, כאירוע עברייני אחד הכולל מספר עבירות של סחר בסמים אשר באירוע האחרון, בעת תפיסתם של הנאשמים, בוצעו העבירות הנוספות של הפרעה לשוטרי ונהיגה פוחזת. מדובר במסכת עבריינית אחת הכוללת את העבירות כולן כשביניהן קשר הדוק ולפיכך, לאירוע כולו ייקבע מתחם עונש אחד ההולם את מכלול העבירות.

נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה מלמדות כי הנאשמים חברו זה לזה לצורך ביצוע עבירות הסחר בסמים. יחד הם דאגו לקבלת הסמים, והכמות שנמצאה ברכבם בסופו של דבר, כ-156 גרם של סמים מסוג קנבוס שהיו מחולקים ל-21 שקיות, מלמדת כי בכוונתם הייתה לסחור בכמות גדולה של סמים לצרכנים רבים.

את הסם שהחזיקו מכרו הנאשמים לחמישה לקוחות שונים, לאחר שהלקוחות פנו אליהם באמצעות הטלגרם, והנאשמים תיאמו איתם מראש את פרטי העסקה. בהמשך סיפקו להם את הסמים לבתיהם. הנאשמים חסמו את מספר הטלפון שלהם כאשר התקשרו ללקוחותיהם, כך שהם נקטו זהירות וביקשו לשמור על זהותם חסויה כדי להימנע מתפיסתם בידי גורמי אכיפת החוק.

על אף שהנאשמים הבינו את הפסול שבמעשיהם, הם בחרו לסחור בסמים כאפיק חלופי לפרנסה. לנגד עיניהם עמד הרווח הכלכלי ששיגו והם בזו לחברה ולציבור שבו הם פוגעים במעשיהם.

הנאשמים פעלו יחד מספר פעמים, בשיטתיות ותוך חזרה על המעשים בקור רוח, והאירוע הגיעו לשיאו באישום הרביעי, החמור בארבעת האישומים. אז, כאשר כוח משטרה ביקש לעכב את הנאשמים, לאחר שהבחין בפעילותם החשודה, החלו הנאשמים במסע הימלטות מסוכן.

הנאשם 2 נהג ברכב במטרה להימלט מהשוטרים כשהנאשמים נסים מהשוטרים, בנסיעה פרועה. כתב האישום מעלה כי הנאשמים עשו כן בשעת ערב לא מאוחרת, ברחובות ירושלים, כאשר עוברים ושבים נמצאים בכבישים.

נהיגתו של הנאשם 2 תוך עקיפת רכבים בכביש חד סטרי, התנגשותו ברכבים, עקיפת אוטובוס שבו שהו כ-20 נוסעים ואיבוד השליטה על הרכב, תוך התנגדות ברכב נוסף- כל אלה הסבו נזקים כבדים לרכוש- לשני הרכבים הפרטיים שניזוקו כמתואר ולאוטובוס, וכן פגעו בנהג האוטובוס אשר נפגע מהגה האוטובוס וחש סחרחורת וכאבים ופונה לבית החולים.

מסע ההימלטות של הנאשמים פגע ברכבים ובנהג, אך פוטנציאל הנזק הטמון בו היה גבוה אף יותר- מרדף מסוכן שהנאשמים גרמו לו במנוסתם, עשוי היה להסתיים בתוצאות קשות יותר של קיפוח חיים ממש. הסכנה שהנאשמים העמידו בה את עצמם ואת הסובבים היא עצומה, ומכאן החומרה היתירה באירוע זה.

אמנם שני הנאשמים נסעו יחד ברכב, והנאשם 1 הוא שאמר לנאשם 2 לנסוע, אך מי שנהג ברכב בפועל הוא הנאשם 2 ולכן הנאשם 1 לא הורשע בעבירה של נהיגה פוחזת.

בהתחשב במכלול העבירות, בערכים שנפגעו ובנסיבות שתוארו כאן וכן בענישה הנוהגת, הרי **שמתחם העונש ההולם את כתב האישום ככל שהוא מתייחס לנאשם 1, נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר ועונשים נלווים. אשר לנאשם 2, נע המתחם בין 10 ל-24 חודשי מאסר ועונשים נלווים.**

הנאשם 2 הורשע, נוסף לעבירות המתוארות בתיק העיקרי, בעבירת גניבה, בה מוגן הערך של הגנה על הקניין ורכוש הפרט.

נסיבות האישום מתארות כי הנאשם נכנס לחנות נעליים וגנב נעליים בשווי כולל של 998 ₪. מדובר בפריטים יקרי ערך, שהנאשם נטל מן החנות תוך ניצול חוסר תשומת הלב של בעל החנות, כך שמדובר בפגיעה ממשית בקניינו. עם זאת, בהתחשב בקשת המקרים הנכנסים בגדרה של עבירת הגניבה, הרי שלא מדובר באחד המקרים הקשים שלה, ולכן **מתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין מאסר על תנאי למאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות.**

העונש המתאים לנאשם 1

הנאשם 1 בן כ-22 שנים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך לקח אחריות על המעשים ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, וזאת אזקוף לזכותו.

עברו של הנאשם לא כולל הרשעות פליליות, למעט עריקתו מן השירות הצבאי.

מעבר לכך, תולדות חייו של הנאשם, כפי שפורטו בפירוט על ידי שירות המבחן מתארות את מציאות חייו ואת הרקע המשפחתי שבו הנאשם גדל.

הורי הנאשם עלו לארץ מאתיופיה והתמודדו עם קשיי הגירה, על כל המשתמע מכך- השתלבות בתרבות שונה, הבנת הפערים החברתיים והתמודדות עם מצב כלכלי קשה. נוסף על כך, מתמודדת המשפחה עם בת הסובלת מבעיה בריאותית.

מגיל צעיר חי הנאשם במסגרות חוץ ביתיות בעקבות מצוקה כלכלית ומתוך רצון הוריו להרחיקו מחברה שולית, והוא נדד בין מספר מסגרות במהלך השנים.

בקורות חייו של הנאשם בולט חוסר היציבות- משפחה שנדדה בין מדינות, בין מקומות מגורים שונים, והנאשם עצמו שנדד מהבית למסגרות, וממסגרת למסגרת.

על רקע זה, התוודע הנאשם לחומרים ממכרים בהיותו בן 13 שנים בלבד- תחילה השתמש באלכוהול, בהמשך - בסמים.

ביצוע עבירות הסחר בסמים, אותם סמים שבהם הוא עצמו השתמש כאמצעי לבריחה ממציאות חייו, הוא חלק מאותה מציאות אשר ממנה ביקש לברוח.

אחת המסקנות אשר עולות מתסקיר שירות המבחן היא, שהנאשם עיף מדרך חיים זו, וככל הנראה עייפות זו היא שהביאה לכך שהוא חדל מהשימוש בהם בחודשים האחרונים, כפי שהעידו הבדיקות שנערכו לו בשירות המבחן.

שירות המבחן דיווח כי הנאשם מכיר בביצוע המעשים ובמקור האישי לביצועם והוא ביטא חרטה על ביצוע העבירות. ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ומחדד גבולות והוא ביטא רצון להשתלבות בהליך טיפולי אשר יסייע לו להעמיק את מודעותו לאופן התנהלותו.

תוך התחשבות בחומרת העבירות שהנאשם ביצע, עם נתוני האישים של הנאשם- גילו הצעיר, הצורך לסייע לו בהמשך שמירה על נקינות מסמים, עברו הנקי וחרטתו וכן נסיבותיו האישיות העומדות ברקע לביצוע העבירות, הרי שהעונש שיוטל על הנאשם לא יכול מאסר מאחורי סורג ובריח, אלא ענישה אשר תרוצה בעבודות שירות וצו מבחן אשר במסגרתו יעמוד הנאשם בפיקוח שירות המבחן ועונשים נלווים.

העונש המתאים לנאשם 2

הנאשם 2, אחיו של הנאשם 1, בן כ-24 שנים.

הנאשם הורשע בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על המעשים ושיתף פעולה עם רשויות החוק.

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות: האחת משנת 2015, בבית המשפט לנוער בראשון לציון, שם הורשע בעבירות גניבה והתפרצות, השניה - מבית המשפט המחוזי מרכז, משנת 2017 בעבירת שוד, בגינה ריצה 18 חודשי מאסר, נוסף ל-3 חודשי מאסר שהופעלו כתנאי שנגזר עליו בבית המשפט לנוער.

את העבירות דנן ביצע הנאשם כאשר עונש המאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו ולאחר שריצה את תקופת המאסר הממושכת שנגזרה עליו. כלומר, למרבה הצער, העונש המותנה והעונש שריצה בפועל - לא היה בהם כדי להביא להרתעתו.

נוסף על כך, על אף הודאתו ונטילת האחריות על המעשים, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מטשטש את השימוש שהוא עושה בחומרים ממכרים, ואשר עמדו בעבר ברקע לביצוע העבירות וכי הנאשם מתקשה להבין לעומק את חומרת מעשיו.

כלומר, השימוש הפסול בחומרים ממכרים, שהיה לו חלק משמעותי בביצוע העבירות, עודנו נמשך והנאשם שלל בפני שירות המבחן נזקקות טיפוליות.

כמו הנאשם 1, גם הנאשם 2 גדל במשפחה שהתמודדה עם קשיי הגירה, קשיי השתלבות בארץ חדשה וקשיים כלכליים. גם הוא חווה מעברים מרובים בחייו - מעברים גאוגרפיים, מעברים בין מסגרות והתמודדות עם קשיים נוספים ומורכבים, אשר וודאי יש להם השפעה על התדרדרותו לשימוש בחומרים ממכרים ובהמשך לביצוע העבירות.

שני הנאשמים, אחים הם, ולכן הרקע המשפחתי האישי שלהם הוא אותו רקע, אולם ביניהם קיימים הבדלים מהותיים, ולאלה משמעות רבה בשיקולי הענישה.

בעוד שהנאשם 1 ביצע את המעשים כהסתבכות ראשונה, ויש לקוות יחידה, עם החוק, עבור הנאשם 2, מדובר בהסתבכות חוזרת ובהרשעה בפעם השלישית בחייו. בנוסף, העונשים שנגזרו על הנאשם 2 בעבר, לא הרתיעו אותו ולא הביאוהו לתובנות אשר יביאו לשינוי דרכו. לבסוף, בחינת יחסו של הנאשם למצבו אינה מעודדת, כאשר הנאשם שלל נזקקות לטיפול ומתקשה להבין לעומק את חומרת מעשיו.

הנאשמים אחים הם, כאמור, אך אינם דומים במקום העונשי בתוך המתחמים אשר צוינו לעיל, בעוד שנאשם 1 מצוי בחלקו התחתון של המתחם הנ"ל, הרי שנאשם 2 נמצא בחלק המרכזי, ומשם איפוא, ייגזר עונשם.

מעבר להבדלים אלה בין הנאשמים, אשר יש בהם לבדם כדי להביא לתוצאה עונשית שונה ביחס לכל אחד מהם, המעשים שבהם הורשעו הנאשמים - שונים: הנאשם 2, הורשע נוסף לנאשם 1, בעבירה של נהיגה פוחזת ברכב, אשר כפי שפורט לעיל פגעה בערכים המוגנים באופן ניכר, וכן הוא צירף תיק נוסף בו הורשע בעבירת הגניבה.

סוף דבר

לפיכך, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים - שיקולי הענישה הנדרשים, שיקוליהם האישיים של הנאשמים, הכל בתוך מתחמי הענישה שהוצגו כאן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1

1. 8 חודשי מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 24.11.21 בניכוי ימי המעצר.
2. 3 חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור על אחת העבירות בהן הורשע, וזאת למשך שלוש שנים מהיום.
3. קנס בסך 1,500 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.12.22.
4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת סמים, וזאת במשך שנתיים מהיום. הנאשם 1 הבין, התחייב והסכים.
5. פיצוי בסך 500 ₪ לע"ת 7 ולע"ת נוסף באישום החמישי בכתב האישום בתיק העיקרי, אשר המאשימה תמסור את פרטיו.

לנאשם 2

1. 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל ממש. בנוסף, יופעל עונש מאסר על תנאי מת"פ 57901-05-16 אשר יופעל חציו במצטבר חציו בחופף, כך שסך הכל ירצה הנאשם 17 חודשי מאסר, וזאת בניכוי ימי מעצרו.
 2. 3 חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור על אחת העבירות בהן הורשע, וזאת למשך שנתיים מיום שחרורו.
 3. קנס בסך 500 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.12.22.
 4. פיצוי בסך 500 ₪ לע"ת 7 ולע"ת נוסף באישום החמישי בכתב האישום בתיק העיקרי, בהתאם לפרטים אשר תמסור המאשימה.
 5. פיצוי בסך 1,000 ₪ לבעל החנות בת"פ 11091-09-20.
 6. 6 חודשי פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה או מלהוציאו. פסילה זו תימנה מיום שחרורו של הנאשם. אין צורך בהפקדת הרישיון.
 7. 6 חודשי פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה או מלהוציאו, אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, או על אחת העבירות הנוספות בהם הורשע בהליך זה וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו.
 8. המכשירים הניידים והכסף אשר נתפס בסך 1,000 ₪ יחולטו בהתאם לשיקול דעתו של רשם המוצגים.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ב, 29 נובמבר 2021, בנוכחות הנאשמים ובאי כוחם.